

Muslim Kılıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.01.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muslim Kılıç

1984'ün Mayıs ayının başında Gaziantep'in Nizip ilçesinde dünyaya geldi. Ailesi bazı nedenlerden dolayı altı aylık iken Gaziantep'in merkezine göç etmek durumunda kalmış. Okul olarak tek tahsili İlkokul, bunun yanısıra Ortaokulu dışardan sınavlarla bitirmiştir. Liseye dışardan kayıt olup birkaç sınava katıldı fakat bazı nedenlerden dolayı devam ettiremedi.

1995 Mayıs ayında Babasını kaybetti, aynı ay Gaziantep'te bir medresede Arapça öğrenmeye başladı. Fakat bunun yanında İslamî ilimleri de öğrendi. Medrese hayatı 2002 yılının başlarına kadar devam etti. 2002 yılının Şubat ayında Şam/Suriye'ye ilk yurtdışı yolculuğunu yaptı. Şam'a gidiş gayesi Arap Dili ve Edebiyatı üzerine ihtisas yapmak ve aynı zamanda da İslami ilimlerde de ihtisas yaptı. Orda özel bir koleje kayıt oldu. Yaklaşık 5 yılı aşkın Arap Dili ve Edebiyatı ve İslamî ilimler üzerine ihtisas yaptı. 2007 yılının Mart ayında da Annesini kaybetti ve birkaç ay sonra da Türkiye'ye döndü.

Edebiyatla tanışması; medrese yıllarında okumayı hiç sevmemesine rağmen bir arkadaşının vesilesiyle okuma alışkanlığı kazanarak romanlar okumaya başladı. Bazı günler günde iki roman okuduğu olmuştur. Tabi bu okuduğu kitaplar vesilesiyle bazı ufak tefek karalamalar yaptı. Daha sonra Şam yolculuğu esnasında yazdığı iki şiir, ağırlıklı olarak şiir okuması ve yazması genel anlamda edebiyatla ilgilenmesi gerektiği kanısını uyandırdı. Şam'da zaman zaman bazı duygu yoğunlukları sebebiyle Arapça şiirler de yazmıştır. Fakat ne yazık ki bir sebepten dolayı Arapça yazdığı bütün şiirlerini yakmıştır. Hala Türkçe şiirler yazıyor. Yaklaşık 40'a yakın yazdığı şiir vardır. Yazdığı şiirlerin çoğunluğunu Şam'da yazmıştır.

Şuan evli olup, büyüğü kız (Zûlal) küçüğü erkek (Emir Muhammed) iki çocuk babasıdır. Almanya'da hayatına devam etmektedir. Türkçe, Arapça, Kürtçe biliyor. Almanca'yı da şuan öğreniyor.

Okuduğu yazarlar: İmruul Kays, Nabiğa Zubyani, Antere, Tarafe, Zuheyr bin Ebu Sulma, Alkama bin Abda ve daha başka Klasik Arap Şairleri başta olmak üzere, Alexandre Dumas, Amen Maalouf, İsmet Özel, Sezai Karakoç, A. Cahit Zarifoğlu, Ahmet Günbay Yıldız ve daha adını hatırlayamadığı yazarlar..

Birkaç şiiri Yolcu, Tasfiye, Yasakmeyve ve ilk adımda ceza alıp kapanan Oda Dergisinde yayınlanmıştır.

Acılar

- bir izdiham oluyorum, birikiyorum izbe köşede
adınızı anımsamayacak heyecanlar ayırıyorum
geceye izdiham olacak hüzün biriktiriyorum
üst üste yığıldıkça insan, bir tarafından yıkılıyordur..-

Sancılar, taş ve toprak yansıyan
Merdiven adımlar misali
Beş para etmez dünyada
Hıçkırığımı duymayanlarla boğuşurum
Üzerime üzerime gelirken
Beynime doğru ağan, sancılar..

Kukuletama doldurduğum acılar
Beynimden aşağı dökерim
Kalbim içre akar yalnızlıklarım
Tırnaklarımla gözlerimden sökerim
Kukuleta taşırır sancılar
Sesinle kısılırım, sesinde yanarım...

Muslim Kılıç

Muslim Kılıç

Adım Öfke!

-Sallanır durur ellerimde ruhum
savrulur gözlerim kasırganın akışına-

durur idam sehpasında ceset
bekler gölgemde umut(la)
ruhunu depreştirecek şavkı
ararım elimden silinmiş adreslerde

ıslatmaz artık ruhumu yağmur
tepeme üşüşen aç bulutlar
kemirir benliğimi dişleriyle
yakar beni sazlıklardan sızan güneş
taşıyor artık bahar/ menekşe kokusunu tenime
çalar kapımı sonbahar
kışı getirmiş nakşima..

adım öfke
yalnızlığın teninde duran

rafa atılmış asırlık ferman
gözler icra edileceği günü
oysa durur o gün/ saklıdır esrârımda
günler de kirlenmiş artık..

sessizliğiniz şuh kahkahayla
çarpar kulaklarıma
doğar bir gün daha
doğunun perçeminden
şafağın ayaklarına
kaç sancı sızdırır kalbime/ bilmem
bu kaçınıcı halecan kanaması
ellerim tufana kurban..

ruhum ruhuma selam vermez de
hatrı yoktur bir mülteci duânın
alınmış ellerimden firârî düşlerim
hicreti soluk kesen mahluka
bana sırtını dönmüş tarih
artık hayat o eski hayat değil? ! ..

parçalanıyor değdikçe tenime yağmur
ağıt taşır hüznüme
ölen bir kelebek iniltilerinden
öldürür kendini ateşle kuşatılmış akrep

doğuruyor artık analar
cüzzam hastası âhûlar
geri dönmez deryaya açılan göz
bırakır ardında hazan mevsimi
intihara kalkışır münzevi bir gecede

bana müjde verir/ ülserli bir kent

benmişim asılacak ilk/ hastalıklı ruh
kırığı çalınmış sabahın şakağına
işte cesedim size benden bir kırıntı! ..

erguvanlar aşka durmuş
sesim kısılır dalınca ayalarına...

Muslim Kılıç

Alt Yazılı Düşler

-Alt yazılı dökülen bu şiir
kivranır sözcük heyelânında -

Otantik bir kalemin ucunda boğulan şiir gibi
Demir kefenlerle ruhumu yığıyorsun sesime
Sahibi olmayan kuytuları beynime devşirip
Elersin mısralardaki beyhûde düşlerimi.
Gece belki bu kadar yağmadı üzerime
Şarap içerken şiir dökülen sahipler
İçtiklerini aşk sanır, oysa her âşık kandı
Bu patavatsız düzmece kuruntulara..

Kulaklarımı çınlatan melodi tanır seni
Yalnızlık uğultuları adındaki hecenin
Sesler ve sesler, parçalar nasırlı şakağımı
Alnıma düşülen soğuk savaş notları kadar
Mersiyemi dillendirirsin ağrıyan damarımla
Acze bürünen bakışlarla sularım çiçeğini
Kurumaya meyletmiş yüzüme mihlânan gözün,
Acıtmaz artık dilimi mehcûr şarkıları aşkın..

Alt yazılı rüyalarda saklarım gülüşlerini,
Sabah, gölgeli doğar güneş belki bugün;
Asmayı istersin vakitsiz düşen günleri
An-be-ân notlarını düştüğün kalbime,
Toplarken bütün sözcükleri aynı sandalda
Sen, yine maviye boyarsın cansız tenimi
Sır kalsın diye işlenen bütün günâhlar
Ben, zaten senin boz bulanık acındım..

Müslüm Kılıç
23.07.2011
Almanya

Muslim Kılıç

Aşkın Kitabını Yaktım! ..

Paspal bir geceyi üzerime düşürürken
bir kalpazan gibi gökyüzü
içimde yaşadığım depremler
kalbimdeki k e n t i harabeye kalbetti.
yıkılmıştı ayrılığın benliğimi...

yürüdüğün kaldırımları kalbimin
karanlık bir i h t i l a l e esir
yaşanmışlığın ötesinde ölümüm...
gecede görülmüştü hesabım
hükmümü sen verdin
ben adını " İ d a m " koymuştum.

bu gece delice, hoyratça
ü ç ö l ü m yaşadım benliğimde
tam üç ölüm...iğrenç bir lekeye adımı yazdım
bir gerdanlık gibi asılmıştı boynuma
ü ç ö l ü m yaşama m a h k ü m i y e t i m.

ölümün savaşından kurtuldu
yırılmış bir paçavra gibi
pis kokulu bataklığa atılmış benliğim.
gu gece...
_____/ü ç ö l ü m...! /
....._____/y a ş a y a c a ğ ı m...! /

dolunayın çığlığında kopan
a ş k ı n ö l ü m ü kıyamda
aşk can çekiyordu içsellikimde.

bir gürültüyle uyanmıştım
beynimde oynaşan düşünceler
....._____/...i h t i l a l deydi...! /
içiçe girmiş
uçsuz bucaksız ihtimallerin
gölgesinde ezilmişti b e n l i ğ i m...!

_____/a ş k ı n ö l ü m ü n ü yaşadım...! /
çünkü a ş k ı n k i t a b ı n ı yakmıştım hayatımda.!

.....ve sonra.....
k a l b i m can çekmeye başladı
dökülüyordu avuçlarımdan
usulsüzce parçalanmış cam kırıkları gibi...
esen kasırgaya astım

kalbimin parçalarını...
ardısıra koşuşan düşler gibi...

hayatın zulmünden kaçıp
zindan duvarlarına koca harflerle
kaçarken...
_____ /f i r a r î s e v d a l a r a...
_____ v u r g u n u m...! /
kazıyordum ucu körleşmiş tırnaklarımla.

Bir çılgılık yükseldi "k ü n h ü m" den
ve.....ve.....işte....!
_____ /k a l b i m d e ö l m ü ş t ü...! /...

gözlerimi kapadım
acıyı...ruhumun derinliklerinde
hissettim...hissettim...
hissettikçe...
ruhumda ağırlaşan düşlerden
içimde yaşadığım depremlerden
an-be-an tattığım devrimlerden
arta kalan enkazın altında
eziliyordu r u h u m...

benliğimdeki çatlamlar
kühümde delikler açmıştı
kanım fışkırıyordu üzerime
ve gözlerime kan lekesi bulaşmıştı...

.....şimdi.....
r u h u m u d a kaybettim
ölümünü yaşıyordum.

ü ç ö l ü m yaşadım...
....._____ /gözlerinde son bulan bu g e c e d e...! /

..._____ /a ş k ı n ö l ü m ü...! /
....._____ /k a l b i m i n ö l ü m ü...! /
....._____ /r u h u m u n ö l ü m ü...! /

Şam 2004

Muslim Kılıç

Ay Işığında Gözlerin

Denizin eşiğinden ırayan mavi gözlerin
Ay ışığından yansır ummânıma ruhumun
Her gece sürgün bir kente düşer sesinle
O Nâzenin, o mağrûr, o âsî gülüşlerin..

Seslere dizili incidir işve sözcüklerin
Tılsımlı heyecan kotarır serzenişime
Gök/yüzümün pusunu sıkıp dağıtan
O Nâzenin, o mağrûr, o âsî gözlerin..

Çölünü kaybeden garip kum fırtınasıyım
Diyar diyar dolaşırım yalnız ve biçâre
Beyhûde kumlarını kanıma savuran
O Nâzenin, o mağrûr, o âsî gözlerin..

Muslim Kılıç

Azize...

çekme üzerimden azizem
o su parıltısı yürek kanatan bakışlarını..

melek kanadı naifliğinde
bir sızı damıt kalbime
eğer sayarsan beni
ellerinin coğrafyasından kopma bir sahil..

sen, ayrılığın güncesinde
kanayan bir yara değilsin ki,
ya da firakında hasret dağıtılan
seyre dalınmış kar şafağı...

azizem..
anlat bana hikayesini gözlerinin
nil coşması, kasırga dehşetinden yanma..

beni peygamberini inkâr eden ben-i israil sanma
ben en sadığıyım İsa sofrasından kalkanların
ve ben kendi gölgesinde ateş yakıp,
kutsal toprak dansı yapan bir kızıl derili de değilim
korkuyla büyümüş bir çocuk da değilim
ardında sürüklenen bir yolcuyum..

azizem, sen menekşe tütsüsü kadar ıtır
gül kadar nazlı ve görkeminde heyecanlısın...

azize! ..
sen meryem kutsallığında ağlarsın çam gölgesinde
bense, Yahya yakarışında hissedilen acı
yıldız kayması ânlarda hatırlanan
en nadide duâya sinen gözyaşı
ben toprakla büyürüm, toprağında büyürüm ruhumun..
alnıma sarkaç olacak güneşe tapınmam
beni yaratan Rabbimi bilirim bir...

Muslim Kılıç

Beni Yak..

Şuyu tanımaz acının örsü-
Öfkesi törpülenmiş yüzümün
gözlerini yut(a) madı güneş
susmalarımda virgül kopmalara sığdırılan
kırık kelimelerim yol alır isyana
nokta düşürülmemiş hikayem
uzar/ uzadıkça kucağımda zaman
silinmeden kalemimdeki cümleler
yazılır mektubuma
erit taşı gözyaşlar(ın) la

deryanın kaldırımına ekilen yıllar
yağdırır gurbeti harabe çergeme
sütunları çatlak tavanlar gibiyim
damla çarptıkça tepeme hırçın
devrilmeye yüztutar her anım
solduğum son nefes de
çağladı ruhumdan yalın
kırmamışken yazmayan kalemi elimde
tutulur parmaklarım ürkek bir sesle
usülce bırak elinden kalemi

dökülür hayat çınarının yaprakları
hayat nehrinin engin menbaina
uçurumu kapanmış bu seslerin
istifleştikçe ezilen ruhlar en altta
doğum sancısı duyulmuyor kulaklarda
yorumsuz senkron tutarken frekanslar
düşük gelir titreşimi son nefesin
düşmemişken son yaprak alnıma
hicret eder sonbahar harelerine yüzümün

günler hayta kasırgalar gibi
öğütür delişmen gençliğimi
süzülür değirmenlerden
un olmuş cesedim yaprak kefenimde
ısınmaz kemiklerim karnında toprağın
çürümemişken protez aklım
düşürülür bir soru dilime
bitti mi yol bu patikada?

Muslim Kılıç

Bir Ölünün Düşleri V! ..

V. Düş: Sardunya Kokusu Ölüm....!

Beynimin her kıvrımında
ölüm gezinir şimdi...

kayıp kentin uyuyan güzelini
uyandıran kimdi...

aşık olan benliğim
ucu kör bıçakla
bir bir delindi...

gitmeyi istiyorum
askıda duran
bin türlü ölümlerden bir tanesini
sadece bir tanesini alarak...
güneşin doğduğu yere doğru
yani maşriku'l-aksaya doğru...
merak bataklığına düşmeyin...
sonra...s e s s i z c e...sessizce...
mağribin en aksasından doğacağım...

bu ilizyonlar denizinde
büyük bir dalga şaha kalktığı...
.....ve.....
yalanlar kentinin en orta göbeğinde
k i y a m e t k o p u n c a...
üzerinize doğacağım...
karanlık bir...../g ü n e ş/...gibi...
doğunun batısından? ...!

işte o zaman...
şehir ölüm sessizliğine kapılır...

ve siz doğuşumdan
habersiz kalacaksınız...
oysa yalan haberler
ortalığı bir sel gibi götürürken...

kasırga...şimşek...yıldırım...
.....yağmur...kar....sis....duman....
her şey içiçe...ama herşey...!
...../ıssızlık..kuraklık...açlık...susuzluk.../

gökyüzünü bir vaveyla alır...
çığlıklar üstüste yığılır...
arşa değer başım...
ben altta kalır...
....../ezilirim.../....

birden bir ses...
boynuzdan yükselen bir ses...

kulakların zarlarını yırtacak sanki...
hayır! -yırtıldı bütün zarlar...-
artık hiç bir şey duyulmuyor...
bütün frekanslar anlamsız...!

o da n e...! ?
yüksek bir yamacta
biri boynuza
g ü m l e t i r c e s i n e ü f l ü y o r...
kimmiş diye soruldu...

düşündüm...düşündüm...
düşünce ufuklarımı aştım...
o İ S R A F İ L `di...

işte...!
ilk defa Ö L Ü M bu şehrin sokaklarında
koşacak...
köşede bulunduğu her canı alacak...
her şey hareketsiz kalacak...
ben bile...-ben kimim ki? ! ...-

ölüm bütün ağırlığından
s i l k e l e n e r e k...

.....ve siz.....
bir çocuğu
kollarımda can verirken göreceksiniz...
ben ağlamadan
dimdik duracağım...
gözlerimin önü kuru...
ben d i m d i k durarken...
ansızın...
...../ölümün o şahane s i l l e s i.../
ensemde patlayacak
ben yüzükoyun
yavaşça yere serileceğim...
ölümü aradığım sokaklarda...

.....

.....

...../s a r d u n y a k o k u l u ö l ü m...! /
gezinir tepemde...!

-ah! ah! ah!
bitti her şey...
sus/konuşmama hakkına sahipsin...!
avukatınla görüşme hakkına sahip olabilirsin
ama sen susmalısın...
avukatın konuşacak sadece...
ama sırası gelirse...
şimdi git şurada sıraya geç...

avukatım nerde...?
oraya giderken sana bir kitap verecekler...
eeee.....ne olacak o kitap?
sus be! biraz sabırlı ol...
yıllarca nasıl bekledin...?
iyi bak o kitaba...
kitap verilirken dikkatli ol...
sağ tarafından mı...?
sol tarafından mı...?
yoksa arkandan mı?
verilecek...?
ona göre düşün...
ben gidiyorum...?
duuur! bir şey soracağım...
aaaavuuuuukaaatıım! nerde?
o k i t a p... !

yavaşça bulutların arasından kaybolup gitti...!

_____.../ne kadar hazin kapanıyor perde.../!

"Gözlerimi araladığımda o karanlık düşün bittiğini görünce kendime yıllar sonra gelebildim. Ne korkunç bir düş/üş/müş... perdenin arkası nasıldı kim bilir? Baharı unutmuştum. Kış gelmemiştii hâlâ...sonbahar can çekiyordu. Ben ağlıyordum. Gün sararıyordu, yaz kızışmıştı. Ben unutuldum...şimdi o korkunun verdiği ağırlıktan abdest alıp, yıllarca günah deryasında yüzdüğümü hatırlayarak tövbe ettim. Defalarca tövbe ettim...ve alnımı secdeye düşürdüm sakince...! "

Şam
2005

Muslim Kılıç

Bir Zarfın Yanık Köşesi

köşesi kopmuş bir zarfı açarken çoğalan hüznün dökülmesi gibi
dağılıyorsun avuçlarıma
saf, pelteleşen dilin tükendiği ân koparılan yüz gibi
yansyorsun bedendeki canıma

beyaz bir sahifeye harfleri dağıtan acınaklı çığlık gibi
koparılıp siniyorsun damarlarıma
gökyüzünden devrilerek yığılan ayak izleri gibi
takılıyorsun çatırdayan alınıma

ne çok daha da yıpranıyorsun sonu gelen bahar gibi
teslim oluyorsun sağanak yağışlarıma
damla damla savrulurken geç kalmış rüzgar gibi
asılıyorsun ucu yanmış yakama...

Muslim Kılıç

Bu bir Yarım Kalınmışlıktır!

- Düşündükçe çoğalan bir acı -

Bu bir yaranın özetidir uzun ve kısa
Derinden yandıkça kokusu h/azan
Düşündükçe beyni törpüleyen,
Bu bir acının armonikasıdır
Kardelen gölgesinde sünepe
Darp ettikçe eskiyen hecelere
Sığdırabildiğim kadar dar ve öksüz
Bağırabildiğim kadar engin ve hür..

Arşivden çalıntı izbe ezgilerde gözler
Kadim anıt misali silindikçe değer
Harfler ayartıyor dilimdeki şu şiiri
Kekremsi korkulara meftûn her yüz gibi
Ben de bu yaraya ağlıyorum gülen bakışlarla
Bu bir aşktır, yar(a) dan arta kalan
Dudaklara paydır çürümüş kuş kanatlarında
Hadi beynimi taşla yeter ki dursun bu hâlecan..

Şimdi parlayan sabahlara yorgunum
Dar zamanlı uykularda nadanı vuran
Sersefil eliflerde ölüm diye ürperti
Beynimi kemiren fare düşünceleri
Saçlarımı ağartır nicedir siyah kalmış
Bu bir uzayan sürgündür dünyadan belli
Döne döne aynı biçâre ruha mahkûm
Kördüğümüş seyahatine çıktığım Nazan..

2008 Gaziantep

Muslim Kılıç

Bugün 3 Şubat

Bugün 3 Şubat,
Ayrılığın bir tarihçesi
Yıkılışın ayrı bir adı
Devrimin başka bir tadı...
Uzayan yollarda bir kayboluş
Kayboluşun bir sitemi
Ve yollarda yalnızlık esintileri...
Zamanın esen meltem rüzgarı
Gözlerimde canlandırdı dağları
Hayatın başka bir canlanışı
Çünkü senden ayrılıyordum
Şenden uzaklaşıyordum
Öyle olması gereken bir ayrılış...

Ve gözlerim uzanıyor uzaklara
Kimselerin olmadığı o dağlara
Nasıl da susmuşlar, sessizce uzuyorlar
Ayrılışın son melodisi esmekteydi dudaklarımda
Loş ışıkların altında, müziğin yakıcı bir senfonisiyle...

Son cümlelerin uçuşuyor kulaklarımda
Bana ayrılışın melodisini anlatırken
Bak! İşte ben gidiyorum senin olmadığın o ıraklara...

Bugün 3 Şubat
Bana sesleniyor sanki hayat
Gözlerini hatırlatıyor
Şessizliğin sesiyle ve karanlıkta
Öylesine bir sevgiyi ve ayrılışı...

Bana hatırlatıyor gözlerin
Acı sözlerine kalbimin kanayışını
Bugün günlerden 3 Şubat
N'olursun bana ölümün varlığını anlat..

Ben ve güneşin batışı
Bir bedenın ayrı iki yıkılışı...
Ve gecenin karanlıklarında süzöldü bakışlarım
Gökyüzüne sessizce haykırarak seni anlatıyor
Ve ansızın cansız hayalının portresi belirdi semâya
Ve yüreğimde derin bir acı hissediyorum...
Çünkü bugün günlerden 3 Şubat
Yalnızlığın ayrı bir tarihçesi
Bende ayrı bir yankı
Bugün günlerden 3 Şubat
N'olursun bana ölümün varlığını anlat...

Muslim Kılıç

Bûşra Gözyaşları

duası metruk üşümeye
kırılgan yarınlar
hörgücünde yalnızlığın
vedadan y o k s u n
iç d e v i n i m i n d e
b a k ı ş l a r ı n o k ş a m a s ı

yokluktur aşk m a v e r a s ı
güneşlerde esir
duyguyu emdikçe
yürek h e z e y a n l a r ı m
benliğime döner,
vurur başım/ göğe

koş ruhuma ruhuma sarmaş/ korkakça
yitirilmişim bu h a y a t v a d i s i n d e

f e v e r a n ı d ır
bu kurak şiir lisanımın
vurgunlar çergesinde
yetim çocukların ütopyası gibi
salık verir ölümü
ü ç d u a a r a s ı n d a

yaralı haberci sanrılarımı
ilk mektupla gelen siyah b û ş r a !

yağdıkça üzerime
yağmur duası
sizsiniz -di-
elçiden bihaber yorgun
gezinen (d) renksiz ruhlar

baktıkça üşüyen gençlik var kapıda
üşüdükçe büyüyen gençler tutulur yalnızlığa!

Muslim Kılıç

Cinnetimde boğuluyorum..

Yaşamanın getirdiği o ağır yokluk
Bilmem nerde biter bu arayış
Kimin kollarında son bulur..
Nerdesin kahrolası ey sükûnet
CevapsızlığıMİN cevabı nerdesin?

Varlığın sebebine ilişkin o soru, nedir bu doyumsuzluğum, yetmeyen sen misin, yoksa ben mi asılsızım.. Sarsıldıkça bütün caziben ve de şehvetinle ey hayat, uysallığım sendeleniyor bir kar tanesiyle, coşup koşuyor karakanlarım her yanımda deli taylor gibi..

inan ki..
yorulmam seni aramaktan,
isterse âkıbetime sinsin ölüm
sormadan karşılarım sahihsizliğini..

ey sükûnet...

/sorgu saatlerinde sır,
hep aynı menzili taşlar,
kalbimi deşen bu kahır
hep aynı yaradan kanar./

Ey yırtılmış ahitlere dökülen mürekkep, cinnetim damarlarımda seyre dalar kansızlığımı, nedir kesilip bitmeyen bu arayış? .. kirlendi delişmen benliğim, yırtılmış hâreleri yüzümün, pastel renklerle çizilme devrik bir devir, varlığımın saatlere isyanı şu patavatsız coşmalarımda nerdesin, ey kahrıma kahır-olâsı sükûnet! ..

Bir haykırışın eşiğinde boğulurken sesleniyorum, kanıma cinnetimin sızması kadar apansız..
Ben şiirlerde değil,
Gerçeğin kentinde kaybolmuş bir yitiğim..

Ey sükûnet!
Dağlar olsan pervasızca arşınlarım her yanını
Taşkın nehirler olsan
Ruhuma damar eylerim seni..
benim kendime isyanım var, sitemkâr bir şairliğin şiirine hece oldum
zararım bahtımda yol alır,
durağan zamanların akıntısı payitaht kurar bağrıma..

ben
benliğinde sevdâyı suya salıp, dağları ve nehirleri yüreğine meskûn eyleyen,
ardına bakmayan deli
tutan da vurulur,
kaçan da..

cehenneme koşanlara ihtarım var
durun, durun..
durdurun bu yolsuzluğumu
uysallaştırın beni..

ben semâya durmuşum orta-doğunun kalbinde,
sakının durdurmaktan beni,
bu kirli benliğim,
arınsın kıyamet artısı tortularından...

neden her fecre doğduğumda yönüm orası, yüzümün yönelmeleri hep aynı mukaddes taşlara.. ezmelerin ifade edemediği bu ağlayış, bir taşın serzenişinde kanayan ruhum, hazan kusar bu kentin eşğine...

Şam 2004

Muslim Kılıç

Dua..

dua diyerek düşüyorum toprağın karanlık alnına
sahipsiz bir mektuptan firar ederek geceden ürküp
hiç tanınmamış bir yüz/ altın suyunda gergef işleyen..

kaç kurak mavi çöl geçildi bu otantik yazma diyardan
anımsaması güç uzanırken biraz behrâmî, biraz karûnî
uzandığım yataklara ateş saçıldı biraz İbrahimî..

kayadan çıkma, siyamî kızıl gölgeden taşar tanrı dedikleri
susturulmuş sözlerin vefâsına taş diye yosun basıldı
çığığında adımı kahır diye bırakıp, giderim bu yosma yüzden..

nemrut üşümesi titrer dudaklarımdan aşağı gözyaşım
parmak uçlarımı ısıtacak anlık duruşlara hesap verirken
beni tanıyan kehribar işlemesi, kardelen yaprağında tutsak...

Muslim Kılıç

Hâlecan..

ey ruhum!
beynimi taşla sesinle
kalbim yol alsın bu gece benden
taşınmış dağları sırtlar çığlığım

koy kuytu dağılmalarım
divane yollara sürgünüm
kurak çöllerde aşındı ayak izlerim..

Muslim Kılıç

Hicret...

sahrânın gözbebeğinden süzülürken nur
medine'nin kalbine sevgiden ilk yağmur.

bir nokta gelir ufuktan, bir ses duyulur
en önde Sa'd, firaktan yanan yürek sarar.

semâdan damlar gözyaşı, temizler durur
sinelerde gizli/ izbelerde cürumlar.

vuslâtımda, kanla kirlenmiş kalbimde tûr
beni kuşatmaya alır, gümrah tiranlar.

beynimin düz aynasında gölgelerden sûr
sokağında gezinen tıynetsiz insanlar.

silinmiş kitabelerin raflarında ur
mütekâsif düşlerimde kof dağılmalar.

hicretinden kalan sudaki kızıl kalbur
dökülür revzeninden yanyana yalanlar.

Muslim Kılıç

Hiç büyümeyen çocukluğum! ..

“Çocuk!
Ölümsüzlüğün yolu ölümden geçer..”

Göğü kümürlü bu kentin, çocuk
sen, menekşe kokmayan bir sabaha doğuyorsun
güneşi henüz doğmamış maverâ'dan
henüz baharına âşina olan..
sen, esir alınmış bir medeniyetin çocuğusun
unutma sakın! ..
sağır ruhlar otağına uğradıkça sen,
üşüşür ardına köpek salyalı
timsah suratlı şerefsizler...

sorma bana nedenini savaşın
bildiklerinle yetin/sen! ..

çocuk! ..
keşfe çıkar yüzünün coğrafyasını
siyah altın soyguncuları, alnında yanan hâre içre..
keşke seni satan Züleyha olsa
sana kavuşma arzusuyla yanan
hapsine gül seren, elindeki gömleğinin
kanlı parçasıyla..
seni taşıyan kavim senden olmasa keşke
adını bilmezdin
belki renginden tanımazdın taşlarının
seni yağmalayanın kim olduğunu..

hüznünü bilmeyen bir taif
kûfe'de devşirir ceplerine taşını, toprağını
kabrine ihanetin ve nifakın izini taşıyan
bir kentin kavmi..
o kûfe ki âhî'nı almıştı Ali'nin
“Rabbim zalimleri başınızdan eksik etmesin..”
diye içlenen bir Ali..

/savur çocuk parmaklarınla semâya duânı
sen ol vesile
inmesi için Rabbinin merhametine.../

çocuk! ..
varsın, sen vurulasın ilk
deklanşörüne basılan silahın hain kurşunuyla
ki kavminin sana ihanetini görmezsin belki,
acını, yaranı damarlarında depreştirecek
köpeğimsi bir ihanetin..

göğsünü öpecek merminin barutu ateş yerine
can koksun, sevda koksun, intikam koksun
gül koksun çehreni delen ölüm kovarı
karanfil koksun..
sen imanıyla sabrını taşıransın küfrün
kalbinde taşırsın,
çöle inen ayetin hikmetini..

sen çocuk! ..
kulak ver, gözlerimin iniltilerine
bir şehrin üryan sokakları taş basmıyorsa bağrına
ezânları susturulmuş, sâlâları ruh acıtmıyorsa
yağmuru toprak kokmuyorsa, yalın ve saf
inmiyorsa bedir heyecanına inen melekler
ve seni satan elleri imân'a teşneli değilse
yakılsın cesaret timsâli yürekleri
yıkılsın kentleri bu dünyanın
senin uğruna, çocuk! ..

çocuk!
kavmin diyorsa "ellerinin yaptığıdır bu savaş
taşır sabrını artık, rahmeti hak etmeyen
hainler gürûhudur onlar...

Muslim Kılıç

Karanlık Bir Gecede/ Yağmur Altında Serenat/ Islanan Ruhum Parçalanıyor Düşen Her Damlayla

Yolunu tanımadım bu firarî gidişlerimin
Asıldığımı görmedim de şizofrenik rüyalarda
Ve başka bir ses değildi bendeki bu gürültü
Kalp atışıydı sadece ayaklarımın altındaki cansız yerin
Tükense mürekkebi hârelerimi karalayan kalemin
Bulanık hava kalır bir/ kanımı pıhtılaştırır
Yüzüme saplanan ayak izleri nerden/ dilim kesilmiş
Vakur yürüyüşüydü gölgemin süzülüşü alımdan
Yavrusunu koruyan bir anne kadar hırçınlaşmamıştım da
Dört duvarda sallanan ıpsız gölge bendim oysa!
Yanılmışım (mı?) / yağma olmuş dünyalarda vurulduğum
Kıvranıyordum bir kanadı kırık kuş gibi acının kollarında
Devşirin bana yüzümü/ varoşların çocuğuyum ben
Benim değil rüya(m) da görülen bu yüz.

Bir önceki giden yolcu kadar beklenmemiştim
Adına esrâr sinmiş kartal yuvasındaki "çocuk"um ben
Gösterilseydi bana düşeceğim yer/ gerek kalmazdı tut(un) manıza
Yanıbaşımda bir gölge/ yüzünde ısınan mistik bir dua
Ben miydim? / adını eşkıyalara ödünç veren esir
Masum da değilim ruhumda sakladığım sır kadar
Çöle yağmurun düşmesi gibi muhal bir şeydi bu sükût
Dil varır mı sükûta? / kelimeleri eskimiş sesler(in) ocağında
Bir o(r) dunun yanarak tutuşması kadar kolay bir şeydi tebessüm
Dürülürdü yüzümü buruşturan renklerde ruhum.

Dudakları perçinleyen/ susuz bir yakarış
Ağladıkça/ gülmesi istifleşen yalnızlıklar dizilir göz ucuma
Karla karışık günah yağdıran gökyüzü
Serinletemez ateş kütlelerinde yanan yüreğimi
Dolunayı yutan bir dudak/ pencere ardında mahkûm
Çarpar ellerime/ camı ışık sanıp da öpen kelebek
Âteşte kıvrınması mıydı/ uyuyan denizin horuldaması
Ayın dördüne kuşanmış enginlere sarkıtılan elvân uçurtmalar
Boşlukta bir inilti/ kulakları törpüleyen keskin çığlık
Hançer geninde patlak veren bu ses/ artık parmaklarımın ar(k) asında
Rüyamda her vurulduğunda bir çocuk/ düşerdi omzuma boynum
Ki, yutkunduğumda avucumdaki acıya bezenmiş telveyi
Serperdim yollara kıvrım kıvrım olan bakışlarımı/ gelmemeniz için.

Mahşere uzanan kelimelerim var/ dudağımda öyle dağınık
Toplanmasına an kala vurulduğumu varsaysam/ haince
Yine de aldandığımı sanacak bu ruhsuz ücretli köleler
Koskoca bir hüsrandı payıma düşen yine!
Her sarstığımda gök/yüzümü mimiklerimle
Dökülen bu gözyaşları mizâh mıydı/ gülüşünüze müsebbep
En büyük acıydı/ beni çıldırtan kahkahalarınızı duymak
Sonu gelen bir mahkûmun son sigarası gibi
Tezcanlı bitiveriş misâli bir şeydi bu ağlayışım
Avare gezinir harabe kentler üzerinde cirit atan rüzgârlar
Sanki bir kitabın son sayfasıydı bu tuttuğum gün.

Sahipsiz mi? makilere serilen bu hayatlar/ üşüşüyor insanlar
Gariptenecek ne var ki, aradığım yolculuk bu değil oysa
Bana urbaları kan toplayan nesil gösterildi/ kan(a) bulaşmış elleri
Saz benizli çocukları öptüğüm dudak
Yarıldı başlattığınız savaşlarda kılıç şakımalarıyla
Tarihe düşülen bir not/ kimin hayatından çalınmış?
Neresine sığdırayım bu son mehcûr kelimeyi
Bir destanı/ genç asil çocuklar söylüyor şarkısını
Bırakılmıştı susmalara/ nakaratlarda kilitlenen diller
Her okuduğumda devamı mazide kalan bu şiiri
Karanlık bir gecenin/ rengi solgun yıldızların gölgesinde
Yağmur altında serenat hüzün mevsimi
Parçalıyor ruhumu düşen her damlayla
Kalbime sızan hâlecan/ köpük saçıyor damarlarıma
Alnımdan silinen öfkeme ne demeli? ey Sen!

Bir hüzündü sanki gök/yüzümle buluşan her yıldız kümesi
Şiirlerimde kurulan mayın tarlasıydı her kafiye(m) .

Muslim Kılıç

Karanlık Gecede Düşünce Anaforları

Bu çöl yangını tutuşur ilk heceyle
Saydam gecelerin perçemine asıldığı an
Tılsımını yitirmiş efsûnî kitabelere kanarken ben
Yontma kadim sahifenin yanmış köşesinde
Kırk-ikinci şafaktan doğarım yeni-baştan
çizgileri silinmiş karartı ayalarına toprağın,
Ahengi kırmızıya bürünen sefir düşlerimle...

Beynimde yitmelerin devşirdiği ezmeler
Taşınması güç handelerden taşar
Delişmen yanlarım ipini koparmış/ firârda
Sen, taşraların sürgün ettiği son ulak
İzinin deştiği yanlarımda intihar bekçileri
Saatleri bir muhâle iterken düşümde
Zorlar beynimin mesur kelimeleri giz dehlizimi..

Maltada ıslatır saçlarımı yağmur
Ben hücremde kelebek kanadıyla
Çizerken resmini perdahı koparılmış duvarlara
Dilerim son defa ümidim yıkık,
İntiharımın okşamasını çatlak tırnaklarımı
Bahanesi korku yaftası ve ölüm telvesi dudaklarımda..

Bu kaçınıcı uykusuz gecedir,
Ruhumda ucuz, saydam sıyrık
Ürkekçe açıyorum gözlerimi şafağına
Barut kokusundandır yüzümün buruşması
Beynime batan kan mızrakları
Titrer gözlerimin erittiği şeffaf terleri
Ranzamda ölüm sessizliği çınlatırken kulağımı..

Şam 2005

Muslim Kılıç

Medenî'leştiğini sanan yüzler! ..

-Adını bilmediğiniz kişiye sunduğunuz mektup
İçinde çağdaşlaşmış insan tipinden paradigmalar-

Bir avuc toprak
damla su huzmesi
bengisudan tatmış hayatı
işve tenli balçık kokusu
adında sızı/ yolu çıkmaz sokak
köşede duran
medenî'leştiğini sanan yüzler! ..

bir çığlık vadisi içre
karakasvetli tapınak dibi töre
kan serencamlı ucuz köşk
satılmaya hazır/ iki dudak arası genişliğinde
odada duran insan kılıflı heykel
aynada süzerken yüzünü parmak ucuyla
şöminede firarî kasırgada
medenî'leştiğini sanan yüzler! ..

atlas geçidinde ürkek ayak
sayılmada munhasır adımları
sülüs eşkâlli yazılı kaldırımlardan
geçerken duracağı ilk kapı
şeref mabedinde putlaşan sütunlar
duvarda asılı çarmıhta
medenî'leştiğini sanan yüzler! ..

taşralarda tecellisiz kız
gömülürken toprağa
vicdan yoksunu ellerle
çatırdayan gökten inen emir
yasaklarken dil ucunda bir vahiyle
duran toprağın yanı başında
medenî'leştiğini sanan yüzler! ..

Muslim Kılıç

Odessâ/ ... Kâf ve Nûn...

bağrımda taşıdığım acı
kof tutulmalara esir
seni bende arayan sesimdi
kaç sabah sonrası irkilme
hâlecânımı hor gör
çalmadım ben bu kapıyı hiç..

odessâ/ sen değil (miy) din
ürkek ayrılışların barınağı
sılanın gurbetteki boş kalmış
mütemâdi durakları...

kâf...

sahiline ateş düşmüş kentlerin
sen varken de ölümler yandı
her sergüzeşdi gözlerimde titrer
...ölümün
ruhuma mim sürüldü/ ellerim mihlanmış
kerestesi küf tutmuş bir yüzü yosma çarmıha.

keşmekeş olsa da muhayyilemde efkârım
dağınık gümüşi gölgelere serildim,
beni bu kentten bir sen götür/
olmadığın yere odessâ...

nûn...

kızıl pembemsi bir mim'im ucunda
vursunlar beni/ ki ölüme kol kanat,
şiiirime benim tek mesûr öfke
hayal aynamda dürülse de mensûr izdüşüm
beni tâ... mahlasımdan assınlar bu fânî cidara
kollarım iki kanat/ düşer iki yana...

odessâ...
ehvâlimden sızarsın, ruhumdan bi-haber
kırık kemiklere tutkal, beynime ur,
beni taşıyan kavmin yüzüne çekilen sûr
artık anlayışım kısaldı, bana sen ol bir siper...

Muslim Kılıç

Ölüm Resitalleri

Heyecan verici bir tabloda işlenir testimize aşk
Maverâdan kanayan ebruli nehirlerden gelen
En âciz resimlerde yontulur yüzümüz/ nadide endam
Kalk gidelim çarşafa dolanan bu zamandan
Dönüşümüz bir heybede olacak, kırbaçlanan..

Af! Dileyenim ey Rabbim! Ne de mahzûndur kalb
Ellerimin büyük boşluğunda kaybolur sözcüklerim
Pejmürde, sersefil gibi hayatın körelti izinde
Her nefsin ızdırabı bende mahmûz nâmedir
Kalbe işlenir sararmış hüzünlerim saydam gece gibi..

Seslerin kararan uçurumunda yücelir dillerimiz
O nazenin sabahın ayazında düşerken ben firârî
Taşların zikreleyen gölgelerinde gizli bir sır
Ruhumu taşlar da durur, her şey ölüm resitalinde
Ağıdima yanmayacak şiirler benden arta kalan..

Muslim Kılıç

R u h u m a Sardım Kahrımı/ Y o k s u n

zaman göçüne esir şaşkın kervan
kerbelada içsel kanayış
nihayesi gül kokan emanı
varlığında titreyişi var ölümün
gidişime aldandı sultanı esir tebaa!
küf tutmuş düşler gece'de
- y o k s u n -

m a t e m i m e u z a k k e n t
bağrında taşır shuyumu
kaç gece var daha akşama
şafağında akacak save gölü
çölü yağmursuz hadra'da ürüyen köpek
b a h ç e m e h a z a n k u s a c a k
- y o k s u n -

t u t u l m u ş u m !
kardelen kokusuna divane
aşkında aradım merv'i kays misali
yolu uğramaz buhara'ya
bu göçün
kırk ikindi'de gülmeyen
sen
- v a r l ı ğ ı n d a d u r d u m y o k s u n -

uyanın güneşe doğru
yürüyüşü suskun kamer'in
bin leyl kanar da durur yağmur
acıyan yara boğumunda
pervazıma üşüşmüyor namegâhım
gidişimde h ü z ü n var
- k a p ı s ı a r a l ı k t u t m u ş y a z ı -
y o k s u n !

varlığında durdum sen y o k s u n
yokluğunda mahzûnum senden y o k s u n !

Muslim Kılıç

Rahlemden Ağar Azap! ..

Bugün gözlerimde tütsülü buğu
Gökyüzü ruhumu sıkar gibi
Mihrabına konmuyor kuşlar alnımın
Secdesinde tutuşur toprağı yerin
Kalemimin keştiğı noktada
Beni bir Sen tut şakağımdan..

Rahlemi boğan bir gölge
Uzaktan ırayarak yansıyan
Gümüşi tebessümlere hasret
Beni böyle beyhûde, böyle serseri
Derûnumdan sarsan firâk
Esriyerek yanarım heyûlanda..

Ufkunda hüzün esiyor bu kentin
Ağaçlarında rüzgâr tutsak
Yapraklar öyle çırılçıplak
Bulvarlarında kulak boğan sessizlik
Her köşede âşına sîmâ, tanıdık korku
Rahlemden SEN'den hatıra azap! ..

Muslim Kılıç

Say ki..

say ki,
hiç yazılmamış ve hiç okunmamış bu harfleri
kalemin anımsaması güç olsun say
sen uzak dur geceden gelen karanlığa..
hep siyâmî bir naz sarsın ruhunu
ayak izlerin karşılansın toprağı,
düşerken sitem olsun ezmelerinde..

hiç tanımamış say, gölgene düşen yağmur damlasını
hiç durmadığını bu esaret durağında...

Muslim Kılıç

Sende Gizli Bir Yanım..

"Bendeki benliğim benim değil ki, senin olayım...! "

Durma ak içimde
deli dolu bir sel gibi..
yansın her yanım
dokundukça ellerin sineme

açılmayan bir paraşüttün
uçuklayan dudaklarımda...

ben bir şiirdim
şairler beni kara isyana yorardı
okudukça çocuklar...
asi bir gençlik yaptı

...! _____! _____/ben değildim isyanı yazan...! /
..._____/sendin kazıyan
her yanıma isyanı...
nakış nakış işleyen...

karanlıkta gizlendi
uçurumdaki derin aşkın
deliliğimden fışkıran
....._____/çığlıklarım.../
asumana ulaştı

göğün direğinde
asılı durdum yıllarca
oysa zaman yetmedi
sallandığım dağlarda
kurudum...eskidim...
ama hep sende doğdum
yeni baştan...

bir mavi düşünüm
girift hayallerinde
çözölmeye an kalmıştı
sendin son noktayı koyan
hayallerinin kapısına...

eşiğinde kilitlendi
patikalı düşünceler
ama son patikada
...../sen yoktun.../..yazılıydı...!
ben mi dedim..._?
derin bir düşünce deryasına açıldım
ayaklarımla üzerine düştüm...
oysa yazı yalan kokuyordu
ben hep sana meftundum...
hep sende kilitli...!

bir yanım hala kan kokuyor
iki yanımda ölüm gezinmekte

/tapınak şövalyesi ben değilim
karanlık bir açıdan sana geldim.../

kalem beni gizli yazmıştı
sen sildin tırnaklarınla
hecelerde tırnak izin kalmış...
ben sindim sana delice...

dudaklarında bir öpücük olsa...
silermisin beni gizli sırlardan...
aranmaktan usandım
asıra sığmayan
zaman zindanının en ücra köşesinde...
ben suçlu değildim...
ne bir katil ve ne de hırsız

...../bendeki benliğim benim değil ki,
...../senin olayım...!

Şam 2005

Muslim Kılıç

Sesi E L İ F Düşen Heceler

-Ses sese değdikçe, düğümlenir bütün sözcükler-

Ses veriyorum yüreğimin kaldırımlarına
elleri boşluktan dönen bir dilenci hüznüyle
izini adımladığın taşları sayarken inilti
muğlak bir rüyânın eşiğinden kopan düşlerim
adını emanet bırakır sessiz biçâre harflere..

sürüklesin beni meçhûl elleri hayâlinin
ırayan zamanlardan kaçıp gelen firâr misali
sözcükleri ihtıran şair duygusundan arta
kalan, iğreti seslere düşülen cılız yakarış
yalnızlığa dem vururken, kesilir nefesi tenin..

gök/yüzümü yakan bu muztarip güneş
parça parça damlar arzın dar ufuklarına
kararan kör bir noktaya düşen yansıma
zemheri bıçakları saplar bîtap cansız câna
körleşir yine, ayna denen bu saplantılarım..

Müslüm Kılıç

Muslim Kılıç

Sessiz Geçen Zaman'dan Kopmalar! ..

Bir ayet... sabahın yırtılan ağlarından kuytu bir tansık doğmadan da takılır, kızılığına şafağın siyâmi edâyla yağmur yağar pencereme, güneş içindedir gözlerimin... gözlerimi kamaştırır, nâif sızımsı kelebek kanadından kadim tarihten kalma, futursuz yansıma kırık ışıklar..

duâmda hüznün var, yâr! .. ben dünden yorgunum saatimi ayıradım gitme vaktine dair sensiz kaçtı.. ki hiç bilmeyeceğim, bakmadım belki de az zaman oldu da, şöyle uzun çocukluk günleri.. geceden kayan ben ve hüznüm.. ayrılığı giyotin mürekkebi tükendikçe yazmayan mavi bir kalem...

anaç yollar uzar da durur, her şafakla rüyâmdan bacalardan tüter belki meneviş kokulu tütüsüler ben henüz uyumadım, irkilip sarsıldıktan sonra kapıyı gıcırdatarak süzülen rüzgar, tılsımı toprak yaprağı süzerek içer beynime, firûze mavisi renkle sabah henüz soğuyordu...şubatta aralıktan sonra...

tarlada ekin var, kurumuş başaklar arası nadide bir endâm, sağır bir tabloda devrilir düşlerimin gölgesine en altta eski bir hât, imzaya hiç benzemeyen şekil çirkin durur da sarı yapraklar üzeri, sazlıklarda silinmiş yalnız ruhu yerde duran cansız ağacın altında..ölgün gün doğdu kağnı misâli... kapıdan uzaklaşarak ayrıldım.

Muslim Kılıç

Sır

sorgu saatlerinde sır,
hep aynı menzili taşlar,
kalbimi deşen bu kahır
hep aynı yaradan kanar.

Muslim Kılıç

Solgun

Kâkülüne sar aşkı
seşi kesilmiş sevişlerle
yağmur gülü okşasın bu baharda
tenini...

boğuk esmelere
meftûnum/
ayak izlerim yol yorgunu
dinlenme vaktine âşinâyım
bırak ki
sandığında yanayım...

gençliğimi azâd etmiş
bir gölgeye dilenciyim!

Muslim Kılıç

Söz'ün Efendisi'ne!

-Susmak, bütün söcükleri yıpratmaktır! -

Ey Sözün Efendisi!

Haçerle sözcüklerimi, yosun tutmuş yüreğime
mezar olsun kan revan bedenlere
söz taşımaz oldu heyecanı tükenen bu kalp
sözcükleri ihtiracak sükût limanını bulduğunda..

-atıyorum benliğimi sözlerin dehlizine..-

isyanı artıran bir acı gibi
kıvranmalıyım eskimeyen ahitlerde,
gümüş renginden kızıla boyanan
sükûtumu sırtlanıp gidiyorum..

Muslim Kılıç

Sûedâ! ..

-sûedâ! .., gözlerimdeki inilti,
bir şafak vakti...-

ne geç ayrılıyor bugün
kuşlar yuvalarından
sabahın en kesif sarktığı anda gökten
ufku kapayan bir bulut sonrası
dağarcığım daralıyor soğuktan
zemheri uryan bir bakışla..

sûedâ! ..

ağrıyan yanlarımdan yanıyor
parmak-uçlarım...

sûedâ! ..
derin bir hüznün habercisi
doğunun ulağı
siyahlar giyinir şafak
bugünün aşkına matem
yitiğimiz hep aynı yerden koparcasına...

melekler yüklenmiş yağmur sanki
iniyor gökten, çetrefil bir güne sitem...

sûedâ! ..
sarkık dizeler anlatır rüyâmı
benden sonra...
matlâına kurşun bugünün
son adımını attıktan sonra...

Muslim Kılıç

Sukûnet Tereddütleri

mücellâ alnını karşılarken bir vahşi çiçek
hummalı bakışları gözlerine serer en narin sebepler
seni, tarihi yıpranmış bir yaprağa sorsam, güler yüzü...
eskimiş sahifeleri kızıl kaleme kotarılmış aç gözler
bana kahrımı anımsatacak rüzgârı ihtırsa da,
hummalı gölgeme gömdüler şu kadavra ruhumu..

iniltileri gökyüzünü çıldırtacak çocuğun yetim ağlayıcı
sahibim olsa, köle çarşısında sen züleyha'ya satılsam
avuçlarında sunsa zehrimi habeşli bir köle...
mersiyemi yazan elin kalemi ellerinde kırılrsa da,
güz vakti kabrime yansın çocukluğumdan bir ağıt
kefensiz ruhumu belki dineltir...

Muslim Kılıç

Titrer Hüzün Gölgesinde Kalbim

-Sallanır durur ellerimde ruhum
savrulur gözlerim kasırganın akışına-

Mahmur gözlü gölgem
asılır sineme/ düşmüşüm toprağa
ellerim kırık/ kızıldır dudaklarım
parmaklarım sökük
yontulur tırnaklarım

parmak ucumdan sızan acı
sarsar şeffaf beynimi
düşerken bakışlarım toprağın tenine
gocunur yüzümde açılan yara
kanım bulaşır gözlerime
lekelidir özgür bakışlarım

durur idam sehpasında ceset
bekler gölgemde umut(la)
ruhunu depreştirecek şavkı
ararım elimden silinmiş adreslerde

ıslatmaz artık ruhumu yağmur
tepeme üşüşen aç bulutlar
kemirir benliğimi dişleriyle
yakar beni sazlıklardan sızan güneş
taşıyor artık bahar/ menekşe kokusunu tenime
çalar kapımı sonbahar
kışı getirmiş nakşima..

adım öfke
yalnızlığın teninde duran

rafa atılmış asırlık ferman
gözler icra edileceği günü
oysa durur o gün/ saklıdır esrârımda
günler de kirlenilmiş artık

sessizliğiniz şuh kahkahayla
çarpar kulaklarıma

doğar bir gün daha
doğunun perçeminden
şafak yalaklarına
kaç sancı sızdırır kalbime/ bilmem
bu kaçınıcı halecan kanaması
ellerim tufana kurban..

ruhum ruhuma selam vermez de
hatrı yoktur bir mülteci duânın

alınmış ellerimden firârî düşlerim
hicreti soluk kesen mahlika

bana sırtını dönmüş tarih
artık hayat o eski hayat değil? ! ..

parçalanıyor değdikçe tenime yağmur
ağıt taşır hüznüme
ölen bir kelebek/ iniltilerinden
öldürür kendini/ ateşle kuşatılmış akrep

doğuruyor artık analar
cüzzam hastası âhûlar

geri dönmez deryaya açılan göz
bırakır ardında hazan mevsimi
intihara kalkışır münzevi bir gecede

bana müjde verir/ ülserli bir kent
benmişim asılacak ilk/ süryânî ruh
kırağı çalınmış sabahın şakağına
işte cesedim size benden bir kırpıntı! ..

erguvanlar aşka durmuş
sesim kısılır dalınca ayalarına...

Muslim Kılıç

Unut

U n u t b u l u t s u z y ü z ü
rengi darmadağın gölgede
içimi kana bezeyen savaş
yırtılsa da/ durmaktan yoksun
kirlenmiş sahifede kin

k i n / i t u t a r ö l ü m
acı doğuran gündüzler şafağında
kaç rüzgar esti bu yosma yüze
toprağı kızartılmış nefes
depreştirir fitneyi bir kelimeyle
sağır ruhlar kentinde

ş a ş ı r m a !
yolu gümrah kervanlar
çergide kan savaşları
iki cidar arasında
vurulunca tutsak esirler
buyrun ölüm konvoylarına

d u a n ı
temize çıkar
adını silmesin haramîler
sicillere kayıt düşse de
kırıntısı düşer gölgeme
kokusu bana siner.

Muslim Kılıç

Üşürken Kan Yolunda

-sol tarafı kırık katar katar aynalardaki
tanışmalarda unutmuşsunuz ayak izinizi,
almayı deneyin, geri dönmeyi değil! ..-

Divitin geninde neftî korku
düşer ayak ucuma gök/yüzünüzü delen burgu
iğreti bozlaklarda üşüyen kurgu
yanar bir damla suda/
oysa denizlerin ıslatamadığı oydu! ..

yaması sökülmüş rengi uçuk saydam gece
sızar yüzünüzdeki mavi tebessüme
yüreğinizde yorgun tekdüze kahır
kudurtur ruhunuzda
dövünen yaranızı! ..

örselenirken ruhunuz acının dişlerinde
uyanmayı deneyip de uyanamadığınız uyku(nuz) da
anbean rüyalarınıza giren kâbus
sızdırır korsenizden vücudunuza boranları
mum ışığında ısınmaya çalışıp da ısınamadığınız üşümede
sığınırınız büyümüş gölgenize
naçar bakışınızdan! ..

ardın(ız) dan sürükle(n) diğiniz hayat
aranır girişlerinde kızıl ayazın
kaçmayı denediğinizde, durduracak sizi
üç-beş noktada birleşen
rengini bilmediğiniz gölgeler! ..

terketmişti tutunduğunuz sanrılar sizi
şimdi...kuşatıldı her yanınız surlarıyla hakikatın
kurtulmayı umduğunuz tek (kişilik) geçit
durur göz ucunuzda/ ama göremezsiniz
hatırlamaya çalışın/ emanet bıraktığınız yerini bakışlarınızın
tanidikça bulmayı/ açılacak hürriyet kapınız
yürürken boğmayın hiçkırığa ayak izinizi..

muallakta kalsın muğlak tarifiniz
almayı deneyeceğim geçerken ben askının altından
çalıştıkça tanımaya
yırılacak iz aynasında duran ruhsuz yüzünüz..

yoksa siz miydiniz? ! ..
adını bilmediğim kervan
geçip-giden
su testisi kırılırken kan yolunda
gözümde siyaha bürünen sahradan! ..

Muslim Kılıç

Yağmurla Gelen Fısıltı

Umarsız yoğruldu düşlerim kör bir kuyuda
oynaşır yakamozlar gözyaş(lar) imda
harabedir arşı kalbimin/ som yalnızlık
caddelerde yaralı ayak izleri(m) esrik
revaklardan geçerek ulaşırım taşraya
geçtikçe yüzümden her serseri rüzgar
batır beynime/ kargı olan saçlarım.

sehven yazıyordu kalemim bunları
kuduruyor satırlara düşülen kelimeler
arşınlarken sesim harfleri/ sıkışır bir derbentte
zulmün zinciridir kalemimi tutan el.

yüreğim rüzgarda yalpalanan yelken
sürüldüğüm bu deniz hırçın ve korkak
şahlanır her yanımda dalgalar çılgın
korkunca/ bir hemgâmedir titreyen çığlık
martıların son ağıdıdır bu dalgalanan ses
soldu tepeme üşüşen yıldızlar / bilmem neden?

aynadan geçen geceye çizilen izdüşüm
izi kalmaz eski dostların öptüğü rüyamın
âsûmana dolunayı taşıyan hayaller
kırılır merceğe yansıyan ışıktta
bir dirhem sevinç yüklense dünyama
sıgmaz hülyalarım/ umutlar taşar.

bu şiir...
vuslatın dudağında büyüyen şarkı
yüreği yakan ateşin şavkı
adressiz yönlere savrulan dua
parmaklarımda uysal duran kalemin
vakur terkedişiydi tarazladığı sayfayı

sesim/ zehirli hançerler ucunda nârâ
dinelmedi yılların deşelediği yüreğim
nokta nokta koparılan ruhumun motifi
kırçıl renkte asılır delinmiş gökyüzüme
demir tarakların okşadığı başımda
hissettiğim tek acı
düşmesiydi suyun damla damla.

ıslanmış dudağımdaki haykırışlar
bundandır/ tutuşturamıyor dilim harfleri
kopar kelimeler dudağımdan yorgun
uzatın şهادet parmağınızı yüreğime
şahid olun bin yılın kanattığı yarama
iklimlerden sızarken sessizim
bir fısıltıdır rüzgarın süzülüşü yüzünde
apoleti sökülmüş duvarda duran gölgemin.

ölümün ruhtar otağı kurulurken kabrime

yoktu ta'ziyemde hiçbiriniz/ tedirginim
hüznün türküsüdür kefenimdeki semum karayel
mest eder canımı yağmuru ıslatan gözyaşlarım
avuçlarımda sımsıkı tuttuğum bir yüz var/ kimim ben?

hiçbir şeye rağmen! ..
bari öpün yüreğimden beni
duy(m) uyor musunuz? siz de/ çatırtısını
an-be-an kırılan naif cidarının kalbimin.

Muslim Kılıç